

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 478

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 728 din 9 iulie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului	2-5
★	
Opinie separată	6
Decizia nr. 731 din 10 iulie 2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului	7-10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
669. — Hotărâre privind desființarea Centrului de Sănătate Călan, județul Hunedoara	11
672. — Hotărâre privind includerea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor — Penitenciarul Iași	12
680. — Hotărâre privind aprobarea Listei cuprinzând două obiective de investiții prioritare din infrastructura de gospodărire a apelor și de mediu, precum și a caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici aferenți acestora	13-15
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
610. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 728 din 9 iulie 2012

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului

I. **Cu Adresa nr. 397 din 3 iulie 2012**, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.529 din 3 iulie 2012, domnul Vasile Blaga, în calitate de președinte al Senatului, a trimis sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea sa din funcția de președinte al Senatului.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.701 din 7 iulie 2012 și formează obiectul Dosarului nr. 1.205L/2/2012.

Cu Adresa nr. 243 din 6 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.693 din 6 iulie 2012, Grupul Partidului Democrat Liberal din cadrul Senatului României a trimis sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea sa din funcția de președinte al Senatului.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 28 de senatori. Autorii sesizării sunt următorii: Ion Rușeț, Sorin Fodoreanu, Marian Iulian Rasaliu, Ioan Sbîrciu, Vasile Pintilie, Petru Bașa, Anca-Daniela Boagiu, Toader Mocanu, Traian Constantin Igaș, Alexandru Pereș, Tudor Panțuru, Dorel Jurcan, Gabriel Berca, Mircea Florin Andrei, Augustin Daniel Humelnicu, Dumitru Florian Staicu, Mihai Stănișoară, Viorel Constantinescu, Alexandru Mocanu, Dumitru Oprea, Iulian Urban, Radu Alexandru Feldman, Mihai Niță, Gheorghe Bîrlea, Radu Mircea Berceanu, Ion Ariton, Marius Gerard Necula și Mihail Hărdău.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.693 din 6 iulie 2012, formând obiectul Dosarului nr. 1.205L/2/2012.

II. **Obiectul sesizărilor** îl constituie Hotărârea Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 4 iulie 2012, având următorul cuprins: „*Articol unic. — Domnul senator Vasile Blaga, Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal, se revocă din funcția de președinte al Senatului.*”

III. **În motivarea sesizărilor**, având un conținut similar, se susține că hotărârea contestată este neconstituțională prin raportare la prevederile art. 64 alin. (5) din Constituție, care stabilesc că birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere.

În argumentarea acestei critici, se arată că hotărârea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată în lipsa vreunei solicitări din partea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din cadrul Senatului. Astfel, autorii sesizării precizează că, în timp ce domnul Vasile Blaga conducea lucrările ședinței Camerelor reunite ale Parlamentului, în calitate de președinte al Senatului, Biroul permanent al Senatului a fost convocat

ad-hoc, fără înștiințarea prealabilă a acestuia, fiind astfel încălcate în mod flagrant dispozițiile Regulamentului Senatului și cele ale art. 66 alin. (2) din Constituție. De aceea, consideră că Biroul permanent a fost convocat ilegal, de vreme ce, potrivit dispozițiilor legale invocate, Biroul permanent al Senatului se convoacă din oficiu de către președintele Senatului sau la solicitarea a cel puțin 5 din ceilalți membri ai săi ori a unui grup parlamentar.

De asemenea, autorii sesizării susțin că Biroul permanent al Senatului a lucrat în lipsa cvorumului legal, având în vedere că doi dintre membrii săi demisionaseră din Grupul Partidului Democrat Liberal, pierzându-și astfel sprijinul politic, cu consecința încetării de drept a statutului de membru al Biroului permanent sau a oricărei funcții obținute prin susținere politică.

Totodată, apreciază că Biroul permanent a luat ilegal decizia de a convoca plenul Senatului în vederea revocării domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului, în condițiile în care Parlamentul se afla în sesiune extraordinară, aprobată de birourile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, convocată legal și motivat, strict cu privire la teme înscrise și aprobate pe ordinea de zi.

Autorii sesizării consideră că sunt „ilegale și lovite de nulitate absolută acțiunile întreprinse de USL împotriva [domnului Vasile Blaga]”, fiindu-i încălcat acestuia dreptul de a-și manifesta prerogativele conferite de Regulamentul Senatului prin art. 39 alin. (1) lit. d), în virtutea căruia președintele Senatului are obligația de a asigura respectarea Constituției și a Regulamentului Senatului, precum și dreptul la apărare și libertatea de exprimare garantate de Constituție.

În sprijinul celor susținute, se invocă și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că „reglementarea revocării președintelui Senatului nu poate contraveni principiului configurației politice, care, potrivit art. 64 alin. (5) din Constituție, stă la baza alcătuirii Biroului permanent. Din textul constituțional menționat rezultă, fără echivoc, că prin configurația politică a fiecărei Camere se înțelege compunerea acesteia rezultată din alegeri, pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective. În virtutea configurației politice izvorâte din voința corpului electoral se desemnează și președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților. Votul acordat președintelui unei Camere este un vot politic care nu poate fi anulat decât în cazul în care grupul care l-a propus cere revocarea politică a acestuia sau, în cazul unei revocări ca sancțiune, când acest grup sau o altă componentă a Camerei

solicită înlocuirea din funcție a președintelui pentru săvârșirea unor fapte care atrag răspunderea sa juridică. Această înlocuire se poate face numai cu o persoană din același grup parlamentar, care nu-și poate pierde dreptul la funcția de președinte, dobândit în virtutea rezultatelor obținute în alegeri, respectându-se principiul configurației politice”.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a reținut că „revocarea din funcție înainte de expirarea mandatului produce întotdeauna efecte numai asupra mandatului celui revocat, iar nu și asupra dreptului grupului parlamentar care a propus numirea lui, de a fi reprezentat în Biroul permanent și, în consecință, de a propune alegerea unui alt senator pe locul devenit vacant. Neobservarea principiului menționat și instituirea posibilității alegerii unui nou președinte dintr-un alt grup parlamentar ar avea drept consecință ca sancțiunea aplicată președintelui Senatului, revocat din funcție, să se extindă asupra grupului parlamentar care a propus alegerea lui. Or, Constituția României nu permite aplicarea unei asemenea sancțiuni cu caracter colectiv”.

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea sesizărilor de neconstituționalitate sunt cele ale art. 64 alin. (5), care prevăd că „Birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere”. Se susține, totodată, nesocotirea dreptului la apărare, reglementat de art. 24 din Constituție și a libertății de exprimare garantată prin art. 30 din Legea fundamentală.

IV. În conformitate cu dispozițiile art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările de neconstituționalitate au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra acesteia.

Secretarul general al Senatului a comunicat cu Adresa nr. XXXV/2.495 din 6 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.694 din 6 iulie 2012, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, prin care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă.

În acest sens arată, pe de o parte, că sesizarea ar trebui respinsă ca prematur introdusă, având în vedere că instanța de contencios constituțional a fost sesizată cu verificarea constituționalității Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României. Or, publicarea este o condiție a validității, a intrării în vigoare a hotărârilor Parlamentului, respectiv ale fiecărei Camere.

Totodată, apreciază că sesizarea este inadmisibilă întrucât hotărârea contestată a fost publicată în Monitorul Oficial al României ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2012, prin care s-a modificat competența Curții Constituționale.

Arată că Hotărârea Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 reprezintă o hotărâre cu caracter individual, categorie în rândul căreia se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție și cele referitoare la validarea în funcții. De aceea, invocă cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în sensul că aceasta nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare a celor două Camere, în virtutea căruia aplicarea regulamentului este o atribuție a fiecărei Camere, așa încât contestațiile privind actele

concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerei respective.

V. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 6 iulie 2012, Curtea Constituțională a solicitat secretarului general al Senatului următoarele documente: stenograma ședinței Biroului permanent al Senatului din data de 3 iulie 2012 referitoare la convocarea Senatului în sesiune extraordinară prin Decizia nr. 4 din 3 iulie 2012 în vederea revocării din funcția de președinte al Senatului a domnului Vasile Blaga; stenograma ședinței Plenului Senatului în care a fost adoptată Hotărârea nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului; raportul (propunerea) Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Senatului din care rezultă motivele ce au stat la baza propunerii de revocare din funcția de președinte al Senatului a domnului Vasile Blaga.

Cu Adresa nr. XXXV 2.493 din 6 iulie 2012, secretarul general al Senatului a transmis Curții următoarele documente:

— stenograma ședinței Biroului permanent al Senatului din ziua de marți, 3 iulie 2012, ora 13,45;

— stenograma ședinței Biroului permanent al Senatului din ziua de marți, 3 iulie 2012, ora 16,55;

— stenograma ședinței Senatului reunit în sesiune extraordinară din 3 iulie 2012, ora 17,20.

VI. La termenul de judecată din data de 9 iulie 2012, Curtea, observând identitatea de obiect a celor două sesizări, a dispus, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 1.205L/2/2012 la Dosarul nr. 1.177L/2/2012, care a fost primul înregistrat.

CURTEA,

examinând sesizările de neconstituționalitate, punctele de vedere ale Biroului permanent al Camerei Deputaților, documentele suplimentare atașate la dosar, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, conținutul Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012, prin raportare la prevederile Constituției și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

I. Sub aspectul admisibilității sesizării, Curtea observă că trebuie analizate, în prealabil, două chestiuni: excepția prematurității sesizării, invocată de Biroul permanent al Senatului în punctul său de vedere, și problema competenței Curții Constituționale de a se pronunța asupra hotărârilor Senatului.

1. În ce privește pretinsa prematuritate a sesizării formulate de domnul Vasile Blaga, Curtea observă că sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională pe data de 3 iulie 2012 și vizează o hotărâre adoptată de Senat în aceeași zi, dar care a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 4 iulie 2012. Curtea reține că, față de domnul Vasile Blaga, hotărârea Senatului de revocare a sa din funcția de președinte a devenit opozabilă din momentul adoptării acesteia, deși a început să își producă efectele, în mod firesc, de la data publicării în Monitorul Oficial al României. Ca atare, Curtea constată că formularea sesizării de neconstituționalitate nu poate fi condiționată de publicarea hotărârii contestate în Monitorul Oficial al României, motiv pentru care nu poate reține

că sesizarea Curții anterior publicării hotărârii contestate ar reprezenta o cauză de inadmisibilitate.

2. Sub aspectul competenței Curții Constituționale de a se pronunța asupra hotărârii în discuție, Curtea constată că, în contextul special al circumstanțelor speței, raportat la cadrul legislativ actual, se impune o analiză detaliată.

Atribuția Curții Constituționale de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor Plenului Camerei Deputaților, hotărârilor Plenului Senatului și hotărârilor Plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului a fost reglementată de art. 1 pct. 1 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010. Această atribuție a fost conferită prin lege organică, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, aflându-și sediul în art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010. Prin Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Curtea Constituțională și-a circumstanțiat competența de control al constituționalității hotărârilor Plenului Camerei Deputaților, hotărârilor Plenului Senatului și hotărârilor Plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, reținând, în acest sens, că „pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional”.

La data de 27 iunie 2012, Curtea Constituțională a fost sesizată cu obiecția de neconstituționalitate referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizare ce a constituit obiectul Dosarului nr. 1.155A/2012, cu termen de judecată stabilit pentru data de 9 iulie 2012. Modificarea legislativă reglementată de legea supusă controlului de constituționalitate anterior promulgării vizează eliminarea, din cuprinsul art. 27 alin. (1), a hotărârilor Plenului Camerei Deputaților, hotărârilor Plenului Senatului și hotărârilor Plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, asupra cărora Curtea Constituțională avea competența a se pronunța.

Totodată, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iulie 2012, sunt modificate prevederile alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992, în același sens în care dispuneau și prevederile Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992, aflată pe rolul Curții Constituționale pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*.

La ședința de plen din 9 iulie 2012, Curtea Constituțională a soluționat, mai întâi, Dosarul nr. 1.155A/2012, având ca obiect sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Prin Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, Curtea, cu majoritate de voturi, a admis

obiecția de neconstituționalitate și a constatat că „soluția legislativă care exclude de la controlul de constituționalitate hotărârile Parlamentului care afectează valori și principii constituționale este neconstituțională”.

Potrivit art. 147 alin. (2) din Constituție, „În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”.

Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa, de pildă prin Decizia nr. 124 din 27 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003, că deciziile pronunțate de instanța de contencios constituțional îi sunt opozabile din momentul pronunțării lor, nu de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ar fi contrar înseși rațiunii exercitării controlului de constituționalitate de o instanță unică, specializată, care efectuează în concret acest tip de control, să procedeze altfel, întrucât s-ar putea ajunge la situații absurde, în care, de pildă, același act normativ sau aceleași dispoziții dintr-un act normativ să fie declarate ca fiind neconstituționale de două ori, punând sub semnul derizoriului efectele juridice ale deciziilor Curții Constituționale.

Așa fiind, la momentul pronunțării prezentei decizii, ulterior pronunțării Deciziei nr. 727 din 9 iulie 2012, Curtea Constituțională urmează să-și aprecieze propria competență de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor Plenului Camerei Deputaților, hotărârilor Plenului Senatului și hotărârilor Plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, luând în considerare, pe de o parte, prevederile articolului unic pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 și, pe de altă parte, soluția pronunțată prin Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012.

Astfel, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2012 cuprind aceleași reglementări, atât ca formă, cât și conținut, ca și cele din Legea pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992.

Or, Curtea Constituțională, este, potrivit art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, garantul supremației Constituției, ceea ce presupune, printre altele, rolul său activ ca instituție fundamentală a statului de drept și implicarea sa, în limitele Constituției, desigur, pentru asigurarea conformității întregului fond activ al legislației cu normele și principiile fundamentale.

Concluzia firească ce poate fi desprinsă în urma analizării întregului context juridic al momentului, astfel cum a fost expus mai sus, nu poate fi, în sens constituțional, decât aceea a interpretării și aplicării normelor juridice în vigoare în acord cu deciziile Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unor prevederi legale și în conformitate cu efectele juridice specifice acestor decizii.

Așa fiind, pentru menținerea stării de constituționalitate a cadrului legislativ în vigoare și incident în cauza de față, rezultă că instanța de contencios constituțional se poate pronunța asupra hotărârilor Parlamentului „care afectează valori și principii constituționale”.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să examineze dacă Hotărârea Camerei Deputaților nr. 25 din 3 iulie 2012, asupra căreia neconstituționalitate a fost legal sesizată, se circumscrie, ca obiect, în sfera sa de competență.

Curtea constată că revocarea din funcție a președintelui Senatului nu afectează, prin obiectul și efectul juridic al unei asemenea hotărâri, valori și principii constituționale.

În virtutea principiului autonomiei regulamentare a Parlamentului, consacrat de art. 64 alin. (1) din Constituție, fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului are dreptul de a-și reglementa, prin regulament, propriile reguli de organizare și funcționare, care, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, sunt constituționale în măsura în care respectă principiile constituționale, își însușesc cu fidelitate normele de organizare și funcționare stabilite expres în Constituție și privesc numai organizarea internă și funcționarea acestora. Hotărârile Parlamentului sunt acte juridice ce exprimă voința parlamentarilor și sunt adoptate în aplicarea și cu respectarea prevederilor regulamentului. Or, Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa în materie că nu se poate pronunța asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât aceasta ar echivala nu numai cu pronunțarea unor soluții fără fundament constituțional, ci și cu încălcarea principiului autonomiei regulamentare a Parlamentului (a se vedea Decizia nr. 17 din 27 ianuarie 2000 privind constituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999 pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 31 ianuarie 2000, unde s-a reținut: „Camera Deputaților este unica autoritate publică ce deține competența ca, în virtutea principiului autonomiei regulamentare, prevăzut în art. 61 alin. (1) din Constituție, text conform căruia *«Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu [...]»*, să interpreteze, ea însăși, conținutul normativ al regulamentului

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, al art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 9 iulie 2012 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 728 din 9 iulie 2012, cu majoritate de voturi, considerăm că sesizările de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului trebuiau admise ca fiind întemeiate.

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Curtea avea competența de a constata neconstituționalitatea Hotărârii nr. 24 din 3 iulie 2012, având în vedere dispozitivul Deciziei nr. 727 din 9 iulie 2012 (pronunțată anterior soluționării prezentei cauze), prin care s-a constatat că „soluția legislativă care exclude de la controlul de constituționalitate hotărârile Parlamentului care afectează valori și principii constituționale este neconstituțională”.

Menționăm că în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 210 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 13 iunie 2003, și Decizia nr. 263 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 28 mai 2012, Curtea a reținut că acestea îi sunt opozabile deciziile pe care le pronunță de la momentul pronunțării lor.

În consecință, având în vedere adoptarea dispozitivului Deciziei nr. 727 din 9 iulie 2012, Curtea trebuia să analizeze constituționalitatea Hotărârii nr. 24 din 3 iulie 2012 așa cum a procedat și prin deciziile nr. 53 și nr. 54 din 25 ianuarie 2011, deciziile nr. 1.630 și nr. 1.631 din 20 decembrie 2011.

Amintim că în aceste decizii și în Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012 Curtea nu a făcut distincția între actele normative și cele cu caracter individual, distincție care apare în Decizia nr. 728 din 9 iulie 2012.

Dimpotrivă, Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012 prevede în mod expres faptul că instanța de contencios constituțional își menține competențele așa cum au fost acordate prin Legea nr. 177/2010.

II. Cu privire la temeinicia sesizării observăm următoarele:

Hotărârea nr. 24 din 3 iulie 2012 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 64 alin. (5) din Constituție.

Astfel, sesizarea s-a făcut cu o adresă semnată de două treimi din membrii Biroului permanent.

De asemenea, nu a existat nicio comisie de anchetă care să stabilească faptul că au existat încălcări grave ale prevederilor Regulamentului Senatului, constând în lipsa de independență a acestuia, astfel cum prevede art. 30 alin. (1) lit. b) din Regulament.

Revocarea, astfel cum rezultă din stenograma de ședință, s-a întemeiat pe alegații în sensul celor de mai sus, susținute de președintele Comisiei juridice a Senatului, fără să existe niciun fel de probe.

Reamintim că prin Decizia nr. 1.630 din 20 decembrie 2011 s-a statuat că ideea de neutralitate politică a președintelui Senatului — exprimată de Curte în considerentele Deciziei nr. 601/2005 — se referă la atribuțiile specifice funcției respective și nu poate fi interpretată ca având semnificația unei independențe față de partidul politic al cărui membru este președintele Senatului, calitate în considerarea căreia, de altfel, a fost ales în această funcție.

Hotărârea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată în lipsa vreunei solicitări din partea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din cadrul Senatului. Astfel, în timp ce domnul Vasile Blaga conducea lucrările ședinței Camerelor reunite ale Parlamentului, în calitate de președinte al Senatului, Biroul permanent al Senatului a fost convocat ad-hoc, **fără înștiințarea prealabilă a acestuia**, fiind

astfel încălcate dispozițiile Regulamentului Senatului și cele ale art. 66 alin. (2) din Constituție.

Apreciem că Biroul permanent al Senatului a fost convocat ilegal, de vreme ce, potrivit dispozițiilor legale invocate, acesta se convoacă din oficiu de către președintele Senatului sau la solicitarea a cel puțin 5 din ceilalți membri ai săi ori a unui grup parlamentar.

Totodată, Biroul permanent a luat ilegal decizia de a convoca plenul Senatului în vederea revocării domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului, în condițiile în care Parlamentul se afla în sesiune extraordinară, aprobată de birourile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, convocată legal și motivat, strict cu privire la teme înscrise și aprobate pe ordinea de zi.

De altfel, prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, instanța de contencios constituțional a statuat că „reglementarea revocării președintelui Senatului nu poate contraveni principiului configurației politice, care, potrivit art. 64 alin. (5) din Constituție, stă la baza alcătuirii Biroului permanent. Din textul constituțional menționat rezultă, fără echivoc, că prin configurația politică a fiecărei Camere se înțelege compunerea acesteia rezultată din alegeri, pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective. În virtutea configurației politice izvorâte din voința corpului electoral se desemnează și președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților. Votul acordat președintelui unei Camere este un vot politic care nu poate fi anulat decât în cazul în care grupul care l-a propus cere revocarea politică a acestuia sau, în cazul unei revocări ca sancțiune, când acest grup sau o altă componentă a Camerei solicită înlocuirea din funcție a președintelui pentru săvârșirea unor fapte care atrag răspunderea sa juridică. Această înlocuire se poate face numai cu o persoană din același grup parlamentar, care nu-și poate pierde dreptul la funcția de președinte, dobândit în virtutea rezultatelor obținute în alegeri, respectându-se principiul configurației politice”.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a reținut că „revocarea din funcție înainte de expirarea mandatului produce întotdeauna efecte numai asupra mandatului celui revocat, iar nu și asupra dreptului grupului parlamentar care a propus numirea lui, de a fi reprezentat în Biroul permanent și, în consecință, de a propune alegerea unui alt senator în locul devenit vacant. Neobservarea principiului menționat și înlocuirea posibilității alegerii unui nou președinte dintr-un alt grup parlamentar ar avea drept consecință ca sancțiunea aplicată președintelui Senatului, revocat din funcție, să se extindă asupra grupului parlamentar care a propus alegerea lui. Or, Constituția României nu permite aplicarea unei asemenea sancțiuni cu caracter colectiv”.

Prin Decizia nr. 1.630 din 20 decembrie 2011, Curtea a statuat următoarele: „Constituționalitatea dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Regulamentul Senatului, potrivit căruia apartenența politică a membrilor Biroului Permanent, în care se include și președintele Senatului, trebuie să reflecte configurația politică rezultată din alegeri, cu observarea principiului consacrat de art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituție, cu privire la care se susține că sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul în care s-ar permite revocarea sau încetarea mandatului președintelui Senatului ca urmare a modificărilor configurației politice în general și, în special, ca urmare a retragerii sprijinului politic al grupului parlamentar care l-a propus.”

Pentru rațiunile expuse, considerăm că sesizarea era admisibilă și întemeiată.

Judecător,

prof. univ. dr. **Iulia Antoanella Motoc**

Judecător,

prof. univ. dr. **Aspazia Cojocar**

Judecător,

prof. univ. dr. **Mircea Ștefan Minea**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 10 iulie 2012

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului

I. Cu Adresa nr. 51/2.847 din 27 iunie 2012, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale **sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului**, formulată de un număr de 71 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, și anume: Mircea-Nicu Toader, Obuf Cătălin Ovidiu Buhăianu, Adrian Gurzău, Dănuț Liga, Maria Stavrositu, Sulfina Barbu, Ștefan Daniel Pîrpiliu, Dan-Radu Zătreanu, Gabriel Andronache, Gabriel-Dan Gospodaru, Adrian Florescu, Raluca Turcan, Vasile-Silviu Prigoană, Stelică Strugaru Iacob, Constantin Dascălu, Gelu Vișan, Elena Gabriela Udrea, Marius Rogin, Mihai Stroe, Alin Silviu Trășculescu, Maria Monica Ridzi Iacob, Clement Negruț, George Ionescu, Brașoan Doru Leșe, Cornel Știrbeț, Petru Călian, Sanda-Maria Ardeleanu, Nicușor Păduraru, Claudia Boghicevici, Mihai Cristian Apostolache, Victor Boiangiu, Constantin Severus Militaru, Adrian Henorel Nițu, Daniel Buda, Costică Canacheu, Cezar-Florin Preda, Florian Daniel Geantă, Vasile Gherasim, Cristian Petrescu, Samoil Vilcu, Sorin Ștefan Zamfirescu, Stelian Eftimie Ghiță, Marius-Sorin Göndör, Cristian-Ion Burlacu, Adrian Bădulescu, Valerian Vreme, Tinel Gheorghe, Dan Mihai Marian, Ioan Oltean, Mircea Lubanovici, Nicolae Bud, Mihaela Stoica, William Gabriel Brînză, Cristian Alexandru Boureanu, Ioan Bălan, Gheorghe Ialomițianu, Viorel Cărare, Ștefan Sereni, Ioan Holdiș, Teodor-Marius Spînu, Cristina Elena Dobre, Bogdan Cantaragiu, Stelian Fuia, Iosif Ștefan Drăgulescu, Doinița-Mariana Chircu, Alin Augustin Florin Popoviciu, Șerban Răzvan Mustea, Roberta Alma Anastase, Valeriu Tabără, Sever Voinescu-Cotoi și Iulian Vladu.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

II. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. A.a) raportat la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.321 din 27 iunie 2012 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.153A/2012.

III. În motivarea sesizării, autorii acesteia susțin, în esență, că, prin legea criticată, se nesocotește principiul separației puterilor în stat ca fundament al statului de drept în cadrul democrației constituționale.

În acest sens, arată că, potrivit art. 81 alin. (2) din Constituție, Președintele României este ales, în primul tur de scrutin, cu majoritatea de voturi ale alegătorilor înscrși în listele electorale, iar în cazul în care niciunul dintre candidați nu a întrunit această majoritate, este declarat ales candidatul care a obținut în al doilea tur de scrutin cel mai mare număr de voturi. Sub acest aspect, autorii excepției precizează că, „în alte cuvinte, statul trebuie să fie constituit cu orice majoritate”. Totodată, arată că, „pentru ca statul să existe, trebuie ca acesta să fie stabil, adică să nu fie desființat oricum, prin orice majoritate sau cu orice cvorum, ci cu majorități și cvorumuri mari și foarte mari. În caz

contrar, statul ar avea o poziție și o existență extrem de fragile. Ca urmare, dacă majoritatea de constituire a statului este cea absolută, aceea de desființare trebuie să fie cel puțin egală, dacă nu chiar mai mare, dar în niciun caz mai mică”.

Așadar, autorii sesizării susțin că prin legea criticată se tinde la încălcarea principiului separației puterilor în stat, întrucât majoritatea cu care poate fi demis Președintele României ca urmare a unui referendum este mai mică decât majoritatea cu care acesta este desemnat. În opinia acestora, prin intermediul acestei legi, Parlamentul a creat un dezechilibru al puterilor în stat și premisele încălcării democrației, ca trăsătură a statului român.

În sprijinul celor arătate, autorii sesizării invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 147 din 21 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007.

În concluzie, solicită Curții Constituționale să constate că Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului este neconstituțională, întrucât contravine prevederilor art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție, texte care au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (3) și (4): „(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*

(4) *Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.*”

IV. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctul lor de vedere.

Președintele Senatului a transmis, cu Adresa nr. I 407 din 5 iulie 2012, punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate, apreciind că aceasta este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii, arată că Legea fundamentală a reținut referendumul ca modalitate de facilitare a participării directe a poporului la exercitarea puterii de stat, iar acest fapt traduce principiile enunțate în art. 1 din Constituție, în sensul cărora România este stat de drept și democrat. Consideră că modalitatea diferită de stabilire a rezultatului referendumului existentă în prezent în cazul demiterii Președintelui (majoritatea voturilor cetățenilor înscrși în listele electorale), față de referendumul asupra problemelor de interes național, altele decât demiterea Președintelui României, și față de referendumurile locale (majoritatea voturilor exprimate la nivelul țării, respectiv al unității administrativ-teritoriale) nu își găsește justificarea în prevederile Constituției, care nu fac distincție în ceea ce privește organizarea și desfășurarea diferitelor forme de referendum, rămânând la latitudinea legiuitorului să stabilească cele mai bune modalități de realizare a acestei consultări a poporului. Precizează că legea dedusă controlului de constituționalitate instituie norma potrivit căreia toate problemele supuse referendumului național sau local trebuie

guverna de reguli procedurale similare, garantându-se astfel unitatea de tratament juridic, precum și o corectă reprezentare a voinței alegătorilor.

Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, cu Adresa nr. 51/2.927 din 3 iulie 2012, în care apreciază că Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție. În susținerea acestei opinii, arată că „statul trebuie să fie organizat cu orice majoritate și să fie desființat doar cu majorități mari și foarte mari. Acesta este motivul pentru care asemenea majorități mari și foarte mari nu ar putea să fie modificate în majorități mici și foarte mici”, în caz contrar fiind încălcată democrația ca trăsătură a statului român și separația puterilor în stat.

Precizează că aceste considerații sunt valabile și pentru fiecare dintre componentele statului, având în vedere că statul însuși ar fi afectat în conținut și în formă în cazul în care una dintre componentele sale nu ar întruni trăsăturile menționate. Or, prin legea criticată, majoritatea a fost modificată fără să se țină seama de exigențele mai sus prezentate.

Face referire la Decizia nr. 147 din 21 februarie 2007, prin care Curtea Constituțională a conchis că „atunci când legiuitorul constituant a dorit să instituie o anumită majoritate de voturi, a făcut aceasta printr-un text de referință, a cărui aplicare la situații subsidiare este subînțeleasă, cu excepția cazurilor în care o asemenea majoritate este lăsată pe seama legii”. Arată că, în cazul de față, prevederile art. 95 alin. (3) din Constituție, care se referă la organizarea unui referendum pentru demiterea Președintelui României, nu trimit la lege pentru stabilirea unei astfel de majorități, motiv pentru care cele stabilite de Curtea Constituțională sunt pe deplin aplicabile. Astfel, susține că, de vreme ce Președintele României este ales în primul tur de scrutin cu o majoritate absolută a voturilor alegătorilor înscriși în listele electorale, ar fi neconstituțional ca majoritatea de destituire a acestuia să fie mai mică.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/4.659/2012 din 5 iulie 2012, punctul său de vedere, prin care consideră că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile Legii fundamentale privitoare la referendum, respectiv art. 90, 95 și 151, nu fac nicio referire la îndeplinirea unor condiții de valabilitate a acestuia, precum cvorumul, sau a unor majorități necesare pentru stabilirea rezultatelor. De aceea, revine legii organice să stabilească, în concret, condițiile de cvorum și majoritate în cazul referendumului național sau local. Precizează că prin legea contestată a fost modificată majoritatea necesară în cazul referendumului organizat pentru demiterea Președintelui.

Menționează faptul că, prin deciziile nr. 147/2007, nr. 355/2007 și nr. 420/2007, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 3/2000, reținând că, dacă articolul amintit stabilea o majoritate diferențiată de voturi pentru demiterea Președintelui României în raport cu majoritatea de voturi cu care a fost ales, acesta este neconstituțional, întrucât statutul juridic al Președintelui României este identic, indiferent dacă a fost ales în primul sau în cel de-al doilea tur de scrutin. Astfel, Curtea Constituțională a precizat că „nu exclude posibilitatea ca legiuitorul să opteze pentru o majoritate de voturi relativă pentru demiterea Președintelui în toate cele trei situații”. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când legiuitorul constituant a dorit să instituie o anumită majoritate de voturi, a făcut aceasta printr-un text de referință, a cărui aplicare la situații subsidiare este subînțeleasă, cu excepția cazurilor în care o asemenea majoritate este lăsată pe seama legii.

Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, Guvernul opinează în sensul că legiuitorul ordinar poate opta pentru orice majoritate dorește atunci când se pune în discuție demiterea Președintelui.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, al cărei articol unic prevede că art. 10 din Legea nr. 3/2000 se modifică și va avea următorul cuprins: *„Demiterea Președintelui României este aprobată dacă, în urma desfășurării referendumului, propunerea a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate.”*

Curtea Constituțională observă că, ulterior sesizării sale cu soluționarea prezentei obiecții de neconstituționalitate, Guvernul a adoptat Ordonanța de urgență nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 5 iulie 2012, prin care a instituit, în ceea ce privește aprobarea demiterii Președintelui României, o derogare de la art. 5 alin. (2) din Legea nr. 3/2000 referitor la cvorumul de participare la vot drept condiție de validare a referendumului.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea consideră că aceasta este neîntemeiată și urmează să constate constituționalitatea legii criticate pentru cele ce se vor arăta în continuare:

1. Referendumul a fost consacrat la nivel constituțional ca modalitate de consultare prin care poporul are posibilitatea de a exercita direct suveranitatea națională, exprimându-și voința cu privire la probleme de interes general sau care au o importanță deosebită în viața statului.

Astfel, cadrul constituțional privind referendumul este reprezentat de următoarele prevederi din Legea fundamentală:

— Art. 2 alin. (1): *„(1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.”;*

— Art. 73 alin. (3) lit. d): *„(3) Prin lege organică se reglementează: (...) d) organizarea și desfășurarea referendumului.”;*

— Art. 90: *„Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național.”;*

— Art. 95 alin. (3): *„(3) Dacă propunerea de suspendare [a Președintelui României] din funcție este aprobată, în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui.”;*

— Art. 151 alin. (3): *„(3) Revizuirea [Constituției] este definitivă după aprobarea ei prin referendum, organizat în cel mult 30 de zile de la data adoptării proiectului sau a propunerii de revizuire.”*

Așadar, Legea fundamentală reglementează trei tipuri de referendum național: cel consultativ, inițiat de Președintele României asupra unor probleme de interes național, menționat la art. 90, cel referitor la demiterea Președintelui României, prevăzut de art. 95 alin. (3) și cel prin care se aprobă revizuirea Constituției, reglementat de art. 151 alin. (3). De asemenea, pot

fi organizate și referendumuri locale cu privire la probleme de interes deosebit pentru unitățile administrativ-teritoriale, în condițiile legii.

Prevederile constituționale au fost concretizate la nivel de lege organică, fiind detaliate și dezvoltate prin Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 24 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Din interpretarea textelor constituționale și legale rezultă că referendumul pentru demiterea Președintelui și cel pentru

aprobarea revizuirii Constituției sunt obligatorii atât în ceea ce privește necesitatea organizării, cât și sub aspectul rezultatului acestora.

2. În ceea ce privește **obiectul controlului de constituționalitate**, Curtea observă că textul art. 10 din Legea nr. 3/2000 **privind organizarea și desfășurarea referendumului** a suferit de la momentul adoptării legii până la data pronunțării prezentei decizii o serie de modificări, evidențiate în tabelul de mai jos:

Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 24 februarie 2000)	„Art. 10: Demiterea Președintelui României este aprobată, dacă a întrunit majoritatea voturilor cetățenilor înscriși în listele electorale. ”
Legea nr. 129/2007 pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 5 mai 2007)	„Art. 10: Prin derogare de la art. 5 alin. (2), demiterea Președintelui României este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate, la nivelul țării, ale cetățenilor care au participat la referendum. ” [Art. 5 alin. (2) din Legea nr. 3/2000 prevede că „Referendumul este valabil dacă la acesta participă cel puțin jumătate plus unul din numărul persoanelor înscrise în listele electorale permanente”.]
Legea nr. 62/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 12 aprilie 2012)	„Art. 10: Demiterea Președintelui României este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor cetățenilor înscriși în listele electorale. ”
Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 (supusă în speță controlului a priori exercitat de Curtea Constituțională)	„Art. 10: Demiterea Președintelui României este aprobată dacă, în urma desfășurării referendumului, propunerea a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate. ”
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 5 iulie 2012)	„Art. 10: Prin derogare de la art. 5 alin. (2), demiterea Președintelui României este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate ale cetățenilor care au participat la referendum. ”

Din perspectiva acestei evoluții legislative, Curtea amintește că, în Codul de bune practici în materie de referendum, adoptat în 2007, Comisia europeană pentru democrație prin drept (Comisia de la Veneția) a recomandat statelor asigurarea unei stabilități în ceea ce privește legislația în această materie.

3. Autorii sesizării critică, în esență, schimbarea criteriului în funcție de care se apreciază întrunirea majorității voturilor exprimate pentru demiterea Președintelui României, care, potrivit legii supuse controlului de constituționalitate, îl reprezintă majoritatea voturilor valabil exprimate, iar nu cea a voturilor cetățenilor înscriși în listele electorale, așa cum era prevăzut prin Legea nr. 62/2012.

Prin Decizia nr. 147 din 21 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007, Curtea a examinat obiecția de neconstituționalitate formulată împotriva prevederilor Legii nr. 129/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000, anterior promulgării acesteia, care, în forma supusă controlului de constituționalitate, prevedea modalități diferite de aprobare prin referendum a demiterii Președintelui României, după cum acesta fusese ales în primul sau în al doilea tur de scrutin, în condițiile prevăzute la art. 81 alin. (2), respectiv art. 81 alin. (3) din Constituția României.

Curtea a reținut cu acel prilej că, prin modificarea cuprinsului art. 10 din Legea nr. 3/2000, legiuitorul a dorit să aplice, sub aspectul voturilor exprimate, principiul simetriei juridice la alegerea Președintelui României în al doilea tur de scrutin și la demiterea acestuia ca urmare a consultării populare. Curtea a constatat că, bazându-și soluțiile pe principiul simetriei, legiuitorul nu a ținut seama de faptul că aplicarea acestui

principiu în dreptul public, cu atât mai mult în dreptul constituțional, cu deosebire la organizarea și funcționarea autorităților publice, nu este posibilă. Principiul simetriei este un principiu al dreptului privat, fiind exclusă posibilitatea aplicării acestuia în dreptul public. De aceea, normele constituționale sunt asimetrice prin excelență, motiv pentru care Curtea a reținut că exigențele stabilite de Constituție pentru alegerea Președintelui României și cele care se referă la demiterea acestuia în urma unui referendum nu sunt simetrice, deoarece ele reprezintă instituții juridice diferite, cu roluri și scopuri diferite, fiecare având un tratament juridic distinct. Totodată, Curtea a observat, în acest context, că demiterea prin referendum a Președintelui României nu are semnificația unei competiții electorale, ci reprezintă o sancțiune pentru săvârșirea unor fapte grave prin care acesta încalcă prevederile Constituției. Distincțiile referitoare la demiterea Președintelui României prin referendum, astfel cum erau proiectate prin prevederile legii criticate, îl vizau atât pe Președintele României care a obținut mandatul în primul tur de scrutin, cât și pe Președintele României ales în al doilea tur de scrutin și pe președintele interimar. Curtea a observat că, urmând logica legiuitorului, în primul caz președintele ar fi urmat să fie demis cu majoritatea absolută a voturilor corpului electoral, iar în al doilea caz, cu majoritatea relativă a voturilor cetățenilor prezenți la scrutin, pe când pentru situația prevăzută de art. 99 din Constituție privind „Răspunderea președintelui interimar” care nu a fost ales prin vot, nu ar fi existat nicio prevedere constituțională privitoare la demitere. Curtea a constatat că o astfel de interpretare este contrară art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia România este stat de drept, un asemenea stat opunându-se aplicării

aceleiași sancțiuni Președintelui României, în mod diferit, în funcție de modul în care el a obținut această funcție: în primul tur de scrutin, în al doilea tur de scrutin sau ca urmare a interimatului în exercitarea funcției.

Curtea a conchis că soluționarea rațională a acestei probleme rezultă din interpretarea alin. (3) al art. 95 din Constituție, precum și din coroborarea dispozițiilor acestuia cu cele ale art. 81 alin. (1) și ale art. 95 alin. (1) din Constituție. Astfel, în temeiul art. 81 alin. (1) din Constituție, este declarat ales candidatul care a întrunit în primul tur de scrutin majoritatea voturilor alegătorilor înscrși în listele electorale. Potrivit reglementării legale în vigoare, această majoritate absolută operează și în cazul stabilirii rezultatelor referendumului pentru demiterea Președintelui României, aplicându-se aceeași măsură, după aceleași reguli, șefului statului, indiferent de numărul de voturi obținut sau de modul în care a ajuns să dețină această funcție. Aplicarea aceluiași tratament juridic Președintelui României ales în primul tur de scrutin, celui ales în al doilea tur de scrutin sau președintelui interimar la demiterea din funcție prin referendum este cerută de dispozițiile constituționale ale art. 95 alin. (1), care prevăd pentru cele trei situații același tratament juridic.

Ca atare, Curtea a decis că dispozițiile prin care legiuitorul a stabilit că rezultatele referendumului pentru demiterea Președintelui României se stabilesc în mod diferit, în funcție de numărul scrutinului în care acesta a fost ales, sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 81 alin. (2). Totodată, Curtea a remarcat că, atunci când legiuitorul constituant a dorit să instituie o anumită majoritate de voturi, a făcut aceasta printr-un text de referință, a cărui aplicare la situații subsidiare este subînțeleasă, cu excepția cazurilor în care o asemenea majoritate este lăsată pe seama legii.

Curtea a constatat că dispozițiile constituționale privitoare la majoritatea cerută pentru alegerea președintelui în primul tur de scrutin sunt suficiente pentru a permite stabilirea soluțiilor de demitere a șefului statului, în toate cazurile, pe calea analogiei, și nu a simetriei juridice.

4. Ținând cont de jurisprudența sa în materie, Curtea constată că Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului este constituțională, având în vedere că niciun text constituțional nu condiționează dreptul legiuitorului de a opta pentru fixarea unei anumite majorități care să se pronunțe pentru demiterea prin referendum a Președintelui României.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului este constituțională, în măsura în care asigură participarea la referendum a cel puțin jumătate plus unul din numărul persoanelor înscrise în listele electorale permanente.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 10 iulie 2012 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desființarea Centrului de Sănătate Călan, județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă desființarea Centrului de Sănătate Călan, cu sediul în orașul Călan, Str. Policlinicii nr. 1, județul Hunedoara, ca urmare a Hotărârii Consiliului Local al Orașului Călan nr. 128/2011, unitate sanitară publică cu paturi, cu personalitate juridică, pentru care managementul asistenței medicale a fost transferat către autoritatea administrației publice locale.

Art. 2. — Componentele bazei materiale a Centrului de Sănătate Călan, achiziționate cu finanțare de la bugetul de stat sau cu credite externe garantate de Guvern, și celelalte componente ale bazei materiale, inclusiv stocurile de medicamente, materiale sanitare și aparatură, care se încadrează în prevederile art. 1 alin. (1) tezele a II-a și a III-a din Ordonanța Guvernului nr. 70/2002 privind administrarea unităților sanitare publice de interes județean și local, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2004, cu modificările și completările ulterioare, și care se află în administrarea Centrului de Sănătate Călan, se dau în administrarea Spitalului Județean de Urgență Deva, unitate sanitară publică din județul Hunedoara, care le va prelua prin

protocol de predare-preluare, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă nr. crt. 196 de la rubrica „Județul Hunedoara” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare, și nr. crt. 35 de la rubrica „Județul Hunedoara” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 212/2011 pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 11 martie 2011, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministrul delegat pentru administrație,

Victor Paul Dobre

Ministrul sănătății,

Vasile Cepoi

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind includerea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor — Penitenciarul Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 și 22 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă includerea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor — Penitenciarul Iași a unui imobil trecut în domeniul public al statului din domeniul public al municipiului Piatra-Neamț și situat în județul Neamț, extravilanul municipiului Piatra-Neamț, punctul Văleni, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) va fi utilizat pentru construirea unui nou penitenciar.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Administrația Națională a Penitenciarelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Titus Corlățean
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 iulie 2012.
Nr. 672.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și care se dă în administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor — Penitenciarul Iași

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care a fost transmis imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
Județul Neamț, extravilan municipiul Piatra-Neamț, punctul Văleni	Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Piatra-Neamț nr. 131 din 29 aprilie 2011 CUI 2612790	Administrația Națională a Penitenciarelor — Penitenciarul Iași CUI 4701509	Imobil — teren izlaz comunal Suprafață — 20 ha Valoare — 116.819,32 lei Extras de C.F. nr. 56.031/ 6 martie 2012

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Listei cuprinzând două obiective de investiții prioritare
din infrastructura de gospodărire a apelor și de mediu, precum și a caracteristicilor principale
și a indicatorilor tehnico-economici aferenți acestora**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) și (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista cuprinzând două obiective de investiții prioritare din infrastructura de gospodărire a apelor și de mediu, prevăzute în anexa nr. I.

(2) Se aprobă caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivelor de investiții prevăzute la alin. (1), cuprinși în anexele nr. II/1—II/2.

Art. 2. — (1) Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut în anexa nr. II/1 se realizează din împrumutul acordat României de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, pentru finanțarea Proiectului „Investiții prioritare în domeniul gospodăririi apelor din România”, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

(2) Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut în anexa nr. II/2 se face din fonduri externe nerambursabile postaderare POS Mediu — axa prioritară 5 — Implementarea infrastructurii adecvate de prevenire a riscurilor naturale în zonele cele mai expuse la risc, domeniu major de intervenție 1 — Protecția împotriva inundațiilor, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate

anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Anexele nr. I și nr. II/1—II/2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) poziția 1 din anexa nr. IA, precum și anexa nr. II/1 privind caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Punerea în siguranță a barajului Ișalnița, județul Dolj” la Hotărârea Guvernului nr. 446/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții prioritare din infrastructura de mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 21 mai 2007, cu modificările ulterioare;

b) poziția 5 din anexa nr. I, precum și anexa nr. II/5 privind caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Regularizare pârâu Pogăniș și afluenți pe sectorul Brebu — confluență râu Timiș, județul Caraș-Severin și județul Timiș” la Hotărârea Guvernului nr. 1.417/2009 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru 9 obiective de investiții prioritare din infrastructura de mediu și dezvoltare durabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 7 decembrie 2009, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Eduard Hellvig
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 5 iulie 2012.
Nr. 680.

ANEXA Nr. I

LISTA

cuprinzând două obiective de investiții prioritare din infrastructura de gospodărire a apelor și de mediu

Nr. crt.	Denumirea
1.	Punerea în siguranță a barajului Ișalnița, județul Dolj
2.	Regularizare pârâu Pogăniș și afluenți pe sectorul Brebu — confluență râu Timiș, județul Caraș-Severin și județul Timiș

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Punerea în siguranță a barajului Ișalnița, județul Dolj”**

Titular: Ministerul Mediului și Pădurilor
Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Jiu
Amplasament: Barajul Ișalnița este amplasat pe râul Jiu (cod cadastral VII.-1), la aproximativ 12 km amonte de orașul Craiova, județul Dolj.

Indicatori tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	137.937*)
(în prețuri valabile la 31 august 2011; 1 euro = 4,2228 lei), din care:		
construcții montaj,	mii lei	99.525
din care:		
• Valoarea investiției — rest de executat	mii lei	100.411*)
din aceasta:		
construcții-montaj	mii lei	74.913
• Eșalonarea investiției — rest de executat		
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u> 50.000
	C+M	mii lei 40.000
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u> 50.411
	C+M	mii lei 34.913

Capacități: — punerea în siguranță a barajului Ișalnița

— nod hidrotehnic de retenție de tip stăvilă cu diguri de închidere, compus din:

• baraj stăvilă — lungime la coronament	m	129,10
— înălțime maximă	m	18,10
• diguri de închidere	km	9,39
— lac de acumulare cu un volum total proiectat	mil.mc	6,00
— priza de apă și priză de spălare cu un debit nominal admisibil	mc/s	39
— deznisipatoare (decantoare longitudinale)	buc.	12
— construcții de disipare	m	125
Durata de realizare a investiției,	luni	60
din care:		
— Durata de realizare a investiției — rest de executat	luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic, potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din împrumutul acordat României de Banca de Dezvoltare a Consiliului European, pentru finanțarea Proiectului „Investiții prioritare în domeniul gospodării apelor din România”, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Regularizare pârâu Pogăniș și afluenți pe sectorul Brebu —
confluență râu Timiș, județul Caraș-Severin și județul Timiș”**

Titular: Ministerul Mediului și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Banat

Amplasament: Lucrările sunt amplasate pe cursul pârâului Pogăniș (cod cadastral V — 2.35) între localitatea Brebu în amonte și confluența cu râul Timiș pe o lungime totală de albie de cca 109 km. Din punctul de vedere al împărțirii administrativ-teritoriale, lucrările sunt amplasate în județul Caraș-Severin și județul Timiș.

Indicatori tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	99.636*
--	---------	---------

(în prețuri valabile la 31 iulie 2011; 1 euro = 4,2403 lei),

din care:

construcții-montaj	mii lei	84.402
--------------------	---------	--------

• Eșalonarea investiției

Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>33.200</u>
	C+M	mii lei	28.100

Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>33.200</u>
	C+M	mii lei	28.100

Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>33.236</u>
	C+M	mii lei	28.202

Capacități:

— regularizare albie pârâu Pogăniș	km	50,941
------------------------------------	----	--------

— supraînălțare dig pârâu Pogăniș cu parapet de beton	km	30,545
---	----	--------

— amenajare albie afluenți	km	0,8
----------------------------	----	-----

— parapet beton Remetea Pogănici	km	1,528
----------------------------------	----	-------

— acumulare nepermanentă laterală de tip polder	km	3,385
---	----	-------

— stație pompare,	buc.	1
-------------------	------	---

din care suplimentar:

— supraînălțare dig pârâu Pogăniș cu parapet de beton	km	6,633
---	----	-------

— parapet beton Remetea Pogănici	km	0,228
----------------------------------	----	-------

Durata de realizare a investiției	luni	36
-----------------------------------	------	----

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic, potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri externe nerambursabile postaderare POS Mediu — axa prioritară 5 — Implementarea infrastructurii adecvate de prevenire a riscurilor naturale în zonele cele mai expuse la risc, domeniu major de intervenție 1 — Protecția împotriva inundațiilor, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006

Având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (1) și ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 12 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 191, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Direcția resurse umane și organizare întocmește, în termen de cel mult 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la art. 53 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, un referat în care consemnează:

a) evoluția carierei profesionale a candidatului, cu evidențierea calificativului la ultima evaluare și a mențiunii privind sancțiunile disciplinare aplicate în ultimii 3 ani;

b) îndeplinirea condițiilor de vechime stabilite de lege pentru funcția în care urmează a se dispune numirea;

c) depunerea declarațiilor prevăzute la art. 48 alin. (11) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a rezultatului verificării efectuate de Consiliul

Național pentru Studierea Arhivelor Securității, dacă acesta s-a primit în termenul prevăzut de lege.”

2. La articolul 211, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Direcția resurse umane și organizare întocmește, în termen de cel mult 30 de zile de la depunerea propunerii ministrului justiției, un referat în care consemnează:

a) evoluția carierei profesionale a candidatului, cu evidențierea calificativului la ultima evaluare și a mențiunii privind sancțiunile disciplinare aplicate în ultimii 3 ani;

b) îndeplinirea condițiilor de vechime stabilite de lege pentru funcția în care urmează a se dispune numirea;

c) depunerea declarațiilor prevăzute de art. 55 alin. (3), raportat la art. 48 alin. (11) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a rezultatului verificării efectuate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, dacă acesta s-a primit în termenul prevăzut de lege.”

3. La articolul 211, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Propunerea ministrului justiției nu poate fi înaintată înainte de emiterea avizului de către Consiliul Superior al Magistraturii.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Alina Nicoleta Ghica**

București, 10 iulie 2012.
Nr. 610.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 598416